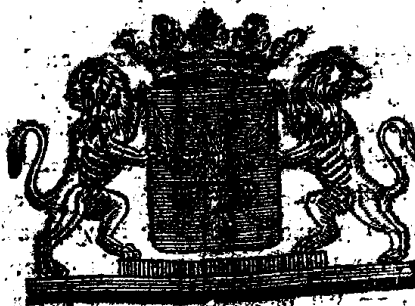

den 24 April.

Zitting der Staten-Generaal.

van 16 Oct. 1837 tot 3 April 1838.

Nadat in eene vereenigde zitting der beide kamers, op den 16den October, de Staten-Generaal met eene aanspraak van wege Z. M. voorgelezen, gepond waren, ving de Tweede Kamer den volgenden dag hare werkzaamheden aan, met het onderzoeken der geloofsbriefven en het verkiezen van eenen nieuwen president, die, den anderen dag, de hem opgedragen betrekking aanvaardde. Den 19den bood de minister van financiën de bevestigingswetten voor 1838 aan, benevens een ontwerp van wet omtrent den inkoop en de aflossing van schuld voor 1838, en een ontwerp van wet tot gelijkstelling van den accijns op de grove maatkolen en het kolengruis. Daarop werd er, den 20sten en 23sten een comité-generaal gehouden tot overweging van het concept adres in antwoord op de troonrede. Den 27sten werd er in de openbare vergadering verslag uitgebragt door de commissie uit beide kamers gekozen tot aanbieding van het antwoord op de troonrede; vervolgens ging de Tweede Kamer, na leden der commissie van petitiën te hebben benoemd, en hare zittingen tot den 29sten November te hebben verdaagd, uitéén.

Zij had dus eene maand tijd tot overweging der begroolingswetten en onderhandeling daarover met de regering. Een tijdvak hetwelk men lang genoeg mag noemen, omdat de begroolting schier geheel eensluidend met die van het vorige jaar was; en hetgeen ook waarschijnlijk veel korter zou genomen zijn, hadde het van de Tweede Kamer alleen afgehangen, en zij niet moeten wachten op de antwoorden der regering. Wij meenen dien meerderen spoed gerustelijk bij de Tweede Kamer te mogen onderstellen, wanneer wij in aanmerking nemen hoe ijverig hare ambagsnoots, de Eerste Kamer, het haar voorgelegde werk afdoet. Immers, van deze verhouding men gewoonlijk, in denzelfden volzin, dat zij een ontwerp van wet heeft ontvangen en zich daarmede vereenigd. Iets dat, misschien zeer ten onregte, de beraadslagingen dier kamer als eene loutere formaliteit door sommigen doet beschouwen, en zonder eenige aandacht voorbijgaan. Men verbeelde zich eens, dat zij dit jaar geen Eerste Kamer hadden gehad, en de tonnen gouds, aan dezelve bekostigd, in den zak hadden gehouden!

Den 29sten November dan was er weder eene zitting der Tweede Kamer; evenwel scheen de regering geen tijd genoeg te hebben gehad om op de gemaakte tegenwerpingen der afdeelingen te antwoorden, want er was toen nog geene kwestie van beraadslagingen over de begrootingswetten. Daarentegen werden er aangeboden een ontwerp van wet op de ligting der nationale militie, een ontwerp tot verlenging der exceptionele wet tegen onrust en kwaadwilligheid, en een ontwerp van wet houdende bepalingen wegens den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving. Eenige dagen later, den 5den December, volgde de aanbieding van een ontwerp van wet strekkende tot het daarstellen van eenige veranderingen in het tarief der rechten op den in-, uit- en doorvoer.

Den 11den werden er, in eene zitting met geslotene deuren, enige mededeelingen van regeringswege gedaan.

Den 12^{den} werd het verslag der centrale afdeling over de begrootings-
wetten uitgebragt. Daarop volgden, op den 15^{den} en 16^{den}, de openbare be-
raadslagen over dezelve. De geringe meerderheid, waarmede die wetten
doorgingen, getuigde van de sterk toegenomen oppositie tegen het verhar-
dingsselsel der regering, en van de onvrede van de kamer over de in
de geheime zitting ontvingen mededeelingen. Met niet veel grootere mee-
derheid mogt de regering zich, den 18^{den}, verheugen bij het beraadsla-
gen en het stemmen over de wet op de ligting der nationale militie. Nu
werden nog, den 21sten, de wet tegen de woelingen, en die betrekkelijk
den overgang van de tegenwoordige tot de nieuwe Nederlandsche wetge-
ving aangenomen; waarop de kamer, na den 22sten nog eenige verslagen
ontrent petitiën te hebben aangehoord, hare zittingen afbrak, om die
eerst den 28sten Februarij, ruim twee maanden later alzoo, te hervatten.

Deze langdurige schorsing der zittingen moest dienen om de voorgestelde wijzigingen in het tarief van in-, uit- en doorvoer te onderzoeken, en daarover met de regering te onderhandelen. Wij meenen die langdurige schorsing wederom niet zoo zeer aan de kamer als wel aan het ministerie te moeten wijten. Had het ministerie de te maken, reeds lang gewenschte wijzigingen eerder voorgedragen, — en wat belette het dit reeds in October te doen, — dan hadden de betrokkenen hunne belangen en gevoelens ook eerder aan de Verleggenwoordigers kunnen bekend maken, en dezen, volkomen ingelicht, de voorgestelde wijzigingen kunnen onderzoeken en beoordeelen;

modat er dan nog, — hetgeen evenwel toch had kunnen geschieden, naar hetgeen het ministerie, gebleef misschien over de afkeuring der Kamer, niet schijnt te hebben gewild in deze zitting een ander ontwerp had kunnen voorgesteld worden.

Verbond bij de hervatting der vergaderingen, den 28sten Februarij, werden er van regeringswege aan de kamer aangeboden: 1°. een ontwerp van wet tot gecombineerde uitoefening van eenige takken der gemeenschap; 2°. een ontwerp van wet tot voorziening in de volle rentebetaling van de nationale schuld; 3°. een ontwerp van wet tot voorziening in de lasten van de algemeene uitgaven voor de departementen van marine en van oorlog; en 4°. een ontwerp van wet omtrent de uitgifte van lenrenten op een gedeelte der schuld ten laste der overzeesche bezittingen tot het doen van voorschotten voor openbare werken. Behalve deze nieuwe wetsontwerpen, werd er ook aan de leden rondgedeeld eene nota van veranderingen, te brengen in het ontwerp van wet tot wijziging van het tarief der rechten op den in-, uit- en doorvoer. In de daaropvolgende vergadering van den 7^{den} bragt de centrale afdeeling dienaangaande haar verslag uit; waarop, na de openbare beraadslagingen daaromtrent, den 12^{den} en 13^{den} gehouden, het ontwerp van wet met 33 tegen 16 stemmen geweigerd werd.

Na deze gevoelige nederlaag van het ministerie, de waarschijnlijke voorbode van eene nog meer geduchte, opzigtelijk de buitengewone aanvraag voor oorlog, waarschijnlijk vooral, wanneer men de bezwaren, daartegen in de afdéelingen geopperd, in aanmerking neemt, werd de openbare zitting onmiddellijk in een geheim comité-generaal veranderd, ten einde van Zijne Exc. den minister van buitenlandsche zaken eene mededeeling van staatkundigen aard te ontvangen.

Deze mededeeling, gelijk later is kenbaar geworden, betrof de toetreding van den koning tot de 24 artikelen, dat is de opheffing van het tot nog toe gevoelde stelsel der regering, waartegen de oppositie zoowel in als buiten de kamer zich, namens de natie, zoo krachtig had doen hooren. Opmerkelijk is het, dat deze mededeeling eerst geschiedde na de verwerping van het tarief, en dat de president, toen hij gemagtigd geworden is om het geheim, opzigtelijk de bedoelde mededeeling, op te heffen, niet eerder gemagtigd werd om de nota, waarbij de toetreding van H. M. tot de 24 artikelen aan de mogendheden te kennen werd gegeven, mede te deelen. Zou men daaruit, vooral wanneer men overweegt dat de bovenste nota, gelijk het *Handelsblad* van den 14den dezer die uit Engelsche bronnen mededeelde, geene dagteekening draagt, — niet mogen besluiten, dat men nog eerst de stemming over het tarief wilde afwachten, alvorens tot de aanneming der 24 artikelen over te gaan, en dat gevolgelijk de nota niet vroeger dan den 13den Maart, des namiddags ten twee ure, de portefeuille van buitenlandsche zaken zal hebben verlaten? — Ware de overgave eerder beslist, waarom dan niet, door het der kamer een paar uren vroeger mede te deelen, het ontwerp van wet betreffende het tarief doen doorgaan? immers in de eerste vreugde der kamer, in hare bedwelmings van vreugde, ware eene weigering niet denkbaar geweest.

Doch wat van dit alles zij, bij de beraadslaging over het ontwerp van
 wet tot voorziening in de buitengewone uitgaven voor oorlog, den 23sten
 gehouden, werd hetzelfde met algemeene stemmen aangenomen, niettegen-
 staande men er nog wel eenige aanmerkingen op te maken vond, waar-
 voor men echter »bij wijze van uitzondering» gelijk de heer schmitz-
 ransack zeide, »henen stapte»; zoo groot was de vreugde, die men
 gevoelde, en de dankbaarheid die men der regering meende schuldig
 te zijn.

Na deze eenparige aanneming der buitengewone aanvraag, gegrond op de aanneming der 24 artikelen, dat is op het verlangen der oppositie; na deze onmiskenbare afkeuring dus van het stelsel, tot nog toe door ons ministerie voorgestaan, had de kamer nog over drie ontwerpen van wet te beraadslagen. Dat tot voorziening in de volle rentebetaling, welks aanneming buiten twijfel lag, werd nog in dezelfde zitting van den 23sten met overgrootte meerderheid aangenomen. In de zitting van den 26sten werd met algemeene stemmen dat *betrekkelijk de gecombineerde uitoefening van eenige takken der geneeskunst*, waartegen ook volstrekt geen tegenstand was, goedgekeurd. Terwijl integendeel het ontwerp over de hoogst belangrijke aangelegenheid der spoorwegen, droogmakerij van het Haarlemmermeer, enz. in de zitting van den 2^{den} April, met 46 tegen 2 stemmen, waaronder die van den minister van financiën, werd verworpen. Deze stemming die in elk ander constitutioneel land het ministerie, althans den minister, tegen het ontwerp aanging, zou hebben ontvangerworpen, doch denzelfden in onzen vaderlijken regeringsvorm, met de bestaanswijze van portefeuille aan het commandeurskruis hechtte.

Den volgende dag, den 3den April, kwam Zijne Exc. van binnenland-
sche zaken de kamer sluiten, zonder eenige opheldering te geven, waarom
er geen ander ontwerp van wijzigingen in het tarief, van de spoorweg- en
droogmakery-aangelegenheden zou worden aangeboden; zonder met een
woord te gewagen van de veranderingen die, gelijk men met zekerheid
gedacht had, nu eindelijk eens *aanvankelijk* zouden worden gemaakt in
het wetboek van strafregt, het *Fransche Code Pénal*, waartegen men
zoo lang, zoo veel had ingebracht, en waarin men echter, — wij moeten
billijk zijn — niet, gelijk de Fransen, die onmenselijke dingen, gees-
telijkaal en brandmerk heeft uitgeschrapt.

RUSLAND en POLEN.

Warschau, 13 April. Uit Krakau verneemt men, dat den 9den de
Weichsel aldaar weder 2 voet 3 duim gerezen is, en dat de bergen nog
dik met sneeuw bedekt zijn, welke, indien zij bij snelle verandering van
weder plotseling smelt, ligt nog eene tweede overstroming van den Weich-
sel over zou kunnen veroorzaken.

— Zoo even is in een *Fransche* *Revue* voor 1837 uitgekomen,
welke een overzicht geeft van de overnamen, geestelijken en instituten
dezer gezindheid in het koninkrijk Polen behelst.

DUITSCHLAND.

Hannover. Onder het opschrift »De Hannoversche ijzerbanen» geeft de
Hannoversche Zeitung van den 17den een artikel, waarin men leest: De
aanstaande zittingen onzer standen zullen des te belangrijker zijn, omdat
men er zich ook met de materiële belangen des vaderlands onledig houden
zal. De onteigeningawet ten behoeve der spoorwegen zal ter sprake komen.
Reeds tweemaal werd een soortgelijk ontwerp den standen voorgelegd,
zonder dat die aangelegenheid haar beslag kreeg; de eerste maal, omdat
de gevorderde jaartijd geene omstandige beraadslaging meer toeliet; in het
verleiden jaar, dewijl de benoemde commissie tijdens de verdraging haar
werk niet volbragt had. — Het vroeger ontworpen plan bepaalde zich bij
twee banen, van Hanover over Verden naar Bremen, en van Hanover op
Burgdorf, en vandaar oostelijk naar Brunswijk, noordelijk over Celle en
Luneburg naar Harburg. Deze rigtingen werden door de, onder hoog
gezag, te Brunswijk en Hannover vergaderde commissies voor de betrekkin-
gen van beide engverbonden staten als de doelmatigste beschouwd, en door
beide gouvernementen goedgekeurd. Intusschen hebben er groote verande-
ringen plaats gegrepen. Holland, uit doodslaap en vooroordeelen ontwaakt,
breidt zijnen handel uit met de Oost-Indische koloniën; bedreigt, met zijne
koloniale voortbrengselen de vreemde markten overstromende, het Engelsch-
Indisch monopolie, dat die waren in het oosten en westen te over-
vleugelen, en verdragen met de Engelsen, maar ook ons vaderland, tot werkzaamheid en waaksaamheid, ten einde
het verkregene te behouden. — België's gouvernement legt wegen in alle
rigtingen, dezelve als een waaijer over zijne door de natuur rijk gezegen-
de, nijvere vlakten uitbreidende; enz.

— Het behooft niet onvermeld te blijven, dat hier, gelijk overal, de te-
genstanders der oppositie inzonderheid uitmunten door opregtheid en onaf-
hankelijkheid van karakter. Een schitterend voorbeeld hiervan is de kan-
cellarij-directeur *Leist*, voormaals professor te Göttingen en daarna staats-
raad van het koninkrijk Westphalen. Toen, in eene der laatste zittingen
onzer standen-vergadering, de justitie-raad *Hugo* zich krachtig uitliet,
ten voordeele der instandhouding van de constitutie van 1833, gaf de heer
Leist zijne groote verwondering te kennen, dat de afgevaardigde van eene
plaats, voor welke het huis der Guelfen van oudsher zoo veel gedaan had,
er toe kwam, om de landsvaderlijke bedoelingen Zijner Majesteit tegenstaand
te bieden. Eer nog de heer *Hugo* antwoorden kon, vroeg een ander af-
gevaardigde van de oppositie het woord, nam toen een gedrukt blad uit
den zak en verzocht de vergadering verlof om haar een artikel uit den
Westphaalschen *Monteur* van 1810 voor te lezen. Dit artikel was uit
Göttingen gedagteekend en luidde: »Heden, toen zich de universiteit en
stad over de aanwezigheid van Z. M. den Koning (*Jerôme*) verheugde,
had de staatsraad *Leist*, als directeur-generaal van onderwijs, de eer
zelve denzelfden het corps der professoren voor te stellen, bij welke gele-
genheid Z. M. een aanspraak rigtte die aldus begon: Uwe Ma-
jesteit heeft mij de eer van uwe onderscheiding te worden gekozen tot
der Guelfen onder de rijen der koninkrijken.»
De heer *Leist* stond met een ontkent, terwijl hij aan alle kanten de
vergadering hoorde lagchen. — Eenige verbegeenwoordigers brongen ook
»het Duitsche staatsregt» hetwelk de heer *Leist* als Göttingische professor
in druk gaf, mede, en lezen, als hij grondstellingen poogt te verdedigen,
die met de lessen, in zijn werk vervat, in tegenspraak staan, eenige plaat-
ten uit zijn staatsregt voor.

OOSTENRIJK.

Wenen, 14 April. De voetwassching op witten Dinsdag, aan het
hof, door H. H. M. M. zelfen bewerkstelligd, was ditmaal des te plegt-
ger, omdat zij in verschillende jaren geen plaats had. De 12 grôte man-
nen waren te zamen 1021, de 12 vrouwen 1051 jaren oud. De oudste
man telde 96, de oudste vrouw 100 jaren. Z. M. verscheen in generaal

uniform, en legde bij het begin der plegtigheid den degen af; de keizerin,
gelijk alle dames van het gevolg, waren in het zwart, met paarden ge-
slerd. Beide Majesteiten verfigten op de knie de wassching van den regter
voet der armen, en kuschten dien daarna. Vervolgens werd den ouden
heden 16 geregten, waarvan slechts de soep op de plaats genuttigd werd,
door hoogstdezelven toegediend, en hun eene beurs met 30 zilverlingen om
den hals gehangen.

— De *Prins Paul Esterhazy* heeft hier een Hongaarsch nationaal costuum
besteld, hetwelk hij bij de krooning der koningin van Engeland dragen zal.
Men verzekert, dat het de aanzienlijke som van eene halve millioen guldens
kosten zal, en deze opgaaf schijnt niet zeer overdreven, daar reeds een
zeer gering gedeelte des kostuums, namelijk de zischmen, met zilver en
edelgesteente gestikt, eene waarde van 8000 guldens bedragen.

ZWITSERLAND.

Neurenburg heeft van den koning van Pruissen de som van 200,000
franken tot stichting eener academie bekomen. Plan en statuten zullen
vooraf den koning voorgelegd worden. Neurenburg had in 1837 eene
bevolking van 59,448 zielen, waaronder 40,633 inboorlingen, 15,061
Zwitsern uit andere kantons, en 3,754 vreemdelingen.

ENGELAND.

Londen, 19 April. Geene buitenlandsche tijdingen, anders dan met
de gewone vastelands brieven-posten, zijn hier ontvangen. Het weder is
hier zeer onstuimig geweest en langs de kusten hebben vele schipbreuken
plaats gehad. Ik heb echter niet vernomen, dat eenig Hollandsch schip
schade geleden hebbe.

Heden morgen viel in Londen en in de omstreken een zwaardere sneeuw,
dan men gedurende dezen winter nog had waargenomen. De sneeuw hield
twee uren lang aan, doch smolt terwijl zij viel.

— De uitvallen van onlangs in den *Chronicle* en den *Times* tegen de
soliditeit der Hollandsche fondsen, heeft den *Morning-Post* aanleiding
gegeven om het hier volgende artikel te plaatsen: »Er zijn moedersaad;
buiten de Hollandsche fondsen, slechts weinige in welke kapitalisten wen-
schen kunnen hunne sur-plus-gelden te beleggen, en van welke zij met
zoo veel regt vertrouwen kunnen op de stipte betaling der dividenden.
Het hollandsche gouvernement, gelijk wij dit meermalen hebben aangemerkt,
heeft ten allen tijde de meest nauwgezette zorg voor het vervallen van
deszelfs openbare verplichtingen gedragen, en er bestaat niet de minste re-
den om te vermoeden, dat hetzelfde ook niet in de toekomst die zelfde stipt-
heid zal in acht nemen, in weerwil van het verderfelijk voorbeeld hetwelk
Spanje, Portugal en de Zuid-Amerikaansche republieken hebben gegeven.»
Na eenige beschouwingen betreffende de Spaansche fondsen, vervolgt de
artikel: »De Hollandsche fondsen schijnen even wij-
van de geweldige fluctuatien en even weinig aanwinst, als eenige andere
geldbelegging te zijn, terwijl de Spaansche alleen kunnen aangemerkt worden,
als een middel tot hazardspelen en andere laakbare bedrijven. Laat daarom
de kleine rentenier, wiens belangen wij uit al ons vermogen willen voor-
staan, zich niet laten verbijsteren door de valsche vergelijkingen, die door
eigenbaatzuchtige lieden tusschen den interest van het eene en het andere
fonds gemaakt worden. Laat hem niet misleid worden door het voorgeren,
dat de Hollandsche leening van 1837 minder verkieslijk dan de oude
fondsen is, omdat dezelve iets lager op de fondsenlijst genoteerd staat.
Dit onderscheid, gelooven wij, ontstaat enkel uit omstandigheden, die
niet den koers van den wissel in verband staan.»

— De steden Londen, Liverpool en Bristol wedijveren tegenwoordig met
elkander wegens het openen van eene geregelde stoomscheepvaart op Noord-
Amerika. De te Bristol gevestigde maatschappij heeft hiertoe het eerst het
voornemen doen blijken door den bouw van het schip, *Great Western* ge-
naamd, een stoomvaartuig, hetwelk gerekend is 200 passagiers en 220
tonnen goederen te kunnen laden. Waarschijnlijk zal de *Great Western*
niet meer dan 450 tonnen en misschien minder tot aan New-York ver-
bruiken, alwaar het vaartuig binnen 13 of 16 dagen denkelyk sal aanko-
men. De terugtocht wordt op 11 of 13 dagen berekend, en vermits de
westelijke winden eene groote massa kolen zullen doen besparen, zoo hoopt
men, dat het schip te New-York ten minste 400 ton aan goederen zal
kunnen laden. Men is voornemens geene andere dan *Amstelrader* kolen te
gebruiken, om reden dat de *Amstelrader* kolen meer dan andere kolen
New-Castle-kolen. De *Amstelrader* maatschappij bouwt een stoomvaartuig,
ziet het genaamd, van 1800 tonnen en 450 paardenkracht, en de ma-
schappij te Liverpool heeft twee stoomschepen van dergelyke grootte op sta-
taan. De mogelijkheid van het onderhouden eener gemeenschap met Amerika
door middel van stoomvaart, wordt door niemand verder ernstig in twyfel ge-
trokken; de vraag of zij, in vergelyking met zeilvaartuigen, hardere eening
hierbij vinden zal is de eenige onbesliste kwestie, en deze zal in den loop
des jaars worden opgelost. Er vormt zich ook eene stoomboot-maatschappij
voor de vaart naar Oost-Indië rondom de Kaap de Goede Hoop; deze sche-
pen zullen te Sierra-Leone versche steenkolen innemen; aan de Kaap-
stad worden de vaartuigen gewisseld; en het nieuwe zal op *Mauritius* on-
derweg kolen inladen; men gelooft, dat op deze wijze de reis in 54 dagen
zal kunnen worden volbragt.

De heer *Joseph Francis* uit New-York heeft voor den kapitein *Holridge* van de Liverpoolsche pakeetboot *United States* eene nieuwe reddingsboot gebouwd. Zij is 28 voet lang, 5½ voet breed en heeft een dubbel dek. Binnen de boot bevinden zich 14 baizen van 13 voet lengte, die 52 vierkante voeten waterstofgas bevatten, waardoor 4000 pond ijzer wordt gedragen, wanneer de boot met water is gevuld. Aan de zijden zijn 20 touwen gehecht, waardoor zich, de boot mede rekenende, in geval van nood, 100 personen kunnen redden. De gedane proefnemingen hebben doen zien, dat dit vaartuig alle tot heden uitgevonden redmiddelen bij schipbreuk in doeltreffendheid te boven gaat.

FRANKRIJK.

Paris, 19 April. Het schijnt vastgesteld, dat de koning op 1 Mei, bij gelegenheid van zijn naamfeest, in het Champ de Mars eene groote wapenschouwing over de nationale garde van het departement en de bezetting van *Paris* zal houden.

De Maarschalk *Soult* zal den koning bij de krooning van koningin *Victoria* vertegenwoordigen, terwijl de heer *de St. Aulaire* eene dergelijke zending bij de krooning des keizers van Oostenrijk, als koning van het Lombardisch-Venetiaansch koninkrijk, te Milaan zal vervullen.

Frankrijk heeft op dit oogenblik de volgende lineschepen in actieve dienst: 1 Montebello van 120 stukken kanon, thans ter reede van Toulon met 7 kompagnien equipage; 2 Herkules van 110, thans in Brazilië, met 6 kompagnien; 3 Jena van 90, thans te Kadix, met 5 kompagnien; 4 Suffren van 80, thans te Kadix, met 5 kompagnien; 5 Diademe van 86, thans te Toulon, met 5 kompagnien; 6 Santi-Petri 86, thans in de Levant, met 5 kompagnien; 7 Jupiter van 86, thans in de Levant, met 5 kompagnien; 8 Trident van 80, thans in de Levant, met 4 kompagnien; 9 Triton van 80, thans te Toulon, en 10 Genereux van 80, thans te Cherbourg.

Paris, 20 April. De kwestie der renten-conversie schijnt in gewigt toe te nemen, naar mate de discussie langer wordt voortgezet. Eergisteren bijna gesloten, doch door de bemoeijingen van den heer *Berryer* nog verdaagd, biedt zij thans verscheiden gedaanten aan, over welke debatten zullen moeten loopen. De heer *Gouin* had een voorstel gedaan; de commissie heeft een ander ontwerp opgesteld. De heer *Lafitte*, lid dier commissie, heeft een 3de concept voorgedragen; de heer *Duchatel* heeft een 4de voorstel geopperd. De heer *Berryer* heeft het ontwerp der commissie afgekeurd, en voorgesteld om over de amortisatie-gelden te handelen, hetwelk het 5de concept uitmaakt. De heer *Garnier Pagès* heeft verlangd, dat de conversie in 4½ pCt. zoude geschieden; en heeft ingelijks een 5de ontwerp voorgedragen. De heer *Thiers*, zich de woorden van den heer *Berryer* ten nutte makende, heeft verklaard, de vijand te zijn van alle poging, die strekken zoude om het amortissement te verminderen.

NEDERLANDEN.

s Gravenhage, 20 April. De heeren kommissarissen der Hollandsche ijzeren-spoorweg-maatschappij, aan wie bij vroegere koninklijke besluiten concessie is verleend tot het aanleggen van eenen ijzeren spoorweg van Amsterdam naar Haarlem, hebben dezer dagen ten tweeden male een rekwest aan Z. M. ingediend, ten einde ook concessie te mogen erlangen voor den weg van Haarlem op Rotterdam. Men verneemt dat dit tweede rekwest bereids naar de onderscheiden ministerijen is verzonden, tot bekoming van consideratie en advies.

Men verneemt, dat Z. K. H. prins *Frederik* dezer dagen belangrijke aankopen van gronden in de nabuurschap der residentie heeft gedaan. Naar men wil, zou onder anderen Z. K. H. eigenaar geworden zijn van het huis *de Paauw*, gelegen aan den straatweg van 's Gravenhage naar Leiden.

Dordrecht, 20 April. Als eene bijzonderheid kunnen wij melden, dat hier den 18den dezer een brief van 16 Februarij van Java ontvangen is. De brief was per stoomboot van Bombay en van daar met de Engelsche brievenmaal over Suez en Malta naar Europa gekomen, en is dus tot hier in alles 60 dagen onder weg geweest.

Amsterdam, 22 April. Bij koninklijk besluit is tot controleur der directe belastingen enz., te Rotterdam, benoemd de heer *F. J. Richard de Bertin*, thans ontvanger te Losser, provincie Overijssel, en zulks ter vervanging van den heer *B. P. Beerlingen*, die naar 's Gravenhage is overgeplant; zijnde tot ontvanger te Losser aangesteld de heer *A. G. W. Kanaar*, thans 2de luitenant bij de 18de afdeeling infanterie.

Naar men verneemt heeft Z. M., bekend geworden met het door het departement Vissingen der maatschappij tot uit van 't algemeen opgevatte doel, om te Vissingen het landschap van gepoten ijzer op te rigten, een een van den heer *Michiel Adriaanszoon de Ruijter*, goedgevonden in de gemiddelde overheden, door het departement van binnenlandsche zaken, te doen uitnoodigen, om de gemelde onderneming, door aanbeveling aan de stedelijke en verdere gemeente-besturen, of door andere gepaste middelen, naar vermogen te bevorderen.

Naar men verneemt heeft de heer *W. F. Camp*, 1ste luitenant-ingénieur, te Vissingen, de eer gehad Z. M. een exemplaar aan te bieden zijner *Proeven nopens het bindend vermogen van onderscheidene metaal-speciën*, enz., en vervolgens ook de gouverneurs der provinciën in de gelegenheid gesteld, om van dit werkje kennis te nemen. Aan Z. Exc. den gouverneur van Zuid-Holland is het wenschelijk voorgekomen, dat de inhoud dier proeven onder beoordeeling der besturen gebragt en de kennis daarvan vooral ten platten lands bevorderd worde, vermits het in het belang der landzaten zelf is, hen te doen zien, welk een nuttig en min kostbaar middel onder anderen van de steenkoolasch, de turf- en houtasch te maken zij.

Het *Journal de la Haye* bevat, in deszelfs nummer van den 22sten dezer, de verklaring, dat indien het eenige artikelen uit de Hollandsche bladen omtrent, zalka geene stilzwijgende toetreding tot derzelver inhoud

is. Zoo heeft het, onder anderen, het gevoelen van een der dagbladen medegedeeld, over het wenschelijke eener inlijving van Nederland in den Duitschen Bond. » Dat wij die meening hebben opgenomen, aldus gaat het *Journal* voort, daaruit blijkt geenszins, dat wij dezelve zouden beaamen. Welke ook de materiële voordeelen mogen zijn, die Nederland uit de verwezenlijking van het voorgestelde plan zoude kunnen trekken, geboven wij intusschen niet (ten deze stemmen wij ten volle met de gevoelens van het *Journal* in), dat het mogelijk zij er gevolg aan te geven. De Duitse Bond wordt geregeerd naar wetten, die voor zekere Duitse rijken uitmuntend kunnen zijn, maar die ontegenzeggelijk geheel in strijd zijn met de staatkundige gewoonten, de mate van beschaving en de behoeften van Nederland. Het zou voldoende zijn, ten dien aanzien eenige beschikkingen aan te stellen welke in het protocol van den Bond van 28 Junij 1832 begrepen zijn, en over de betrekkingen der wetgevende kamers met de regering, over de vrijheid der drukpers, over de inrigtingen voor de scholen, enz., handelen. Wij zijn er verre af de destijds genomen beschikkingen, om de rust in Duitschland te bewaren, te berispen, maar wij zijn er even ver van verwijderd te gelooven, dat deze maatregelen van toepassing kunnen worden gemaakt op een land als het onze, zonder ons te doen dalen van den rang, welke wij in de meening der volken bekleeden door onze wysheid en door ons begrip der ware staatkundige vrijheid.

Arnhem, 23 April. Op den 30sten zal door de stedelijke regering van Nijmegen, des middags ten een ure, worden aanbesteed: het uitbaggeren der stadshaven, waarvan de voorwaarden op de stads-secretaris ter lezing liggen.

AMSTERDAM, den 22. April.

Beurs van 21 April.

Nieuwstijdingen zijn er heden niet mede te deelen. De omzet in verschillende effecten was heden niet noemenswaardig, en de prijzen derzelfde leverden geene meldenswaardige verandering.

Prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 54½ a 55; 5 pCt. 101½ a 102; Kansbiljetten 25½ a 26; 4½ pCt. Syndicaat 95½; dito 3½ pCt. 79½; oude aandelen Handelsmaatschappij 185½ a 186; 5 pCt. Oost-Indië 99½.

Spanje. Ardoins 18½; onbepaalde 17½.

Rusland. Oude Russen 105½; nieuwe 105½; van 1831 en 1833 97½.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek 102½; dito 2½ pCt. 59.

Brazilië 77½, eenige stukken gedaan.

Effecten-Societeit, 22 April.

De handel in publieke effecten bepaalde zich heden tot eenige postjes Integralen a 54½ en 54½; in vreemde schuldbrieven niets verhandeld, uitgezonderd eenige postjes Ardoins a 18½ a 18.

Mengelwerk.

Gesprekken over het Polder-Reglement.

(Ingezonden.)

Onlangs op eene verkooping van vaste goederen te . . . zijnde, vond ik aldaar een groot aantal menschen, vooral landlieden, van onderscheidene plaatsen, meestal Gelderschen, en daar het de gewoonte is, dat er na de verkooping nog eenigen blijven, om over het al of niet duur zijn der verkochte landerijen hun oordeel te vellen, bleef ik bij hen, daar ik toch niets te doen had. — Spoedig na den afloop dier gevone gesprekken, viel het discours op het nieuw ingevoerde polder-reglement, waarvan ik, zoo veel als ik er van onthouden heb, zal mededeelen, omdat men uit zulke gesprekken het best den geest des volks kan leeren kennen. Ik zal de boeren sprekende invoeren, zonder echter den Gelderschen tongval te gebruiken, omdat ik dien zelf niet gewoon ben te spreken en dus nog moeilijker zou kunnen schrijven.

PIETER. Wel, *CORNELIS*, zit je in de *Arnhemse Courant* te lezen? wel, dat mag je niet doen; je zijt immers nu een ambtenaar, en die moeten in de *Nijmeegsche Courant* lezen, om er de orders van den gouverneur in te zien.

CORNELIS. Wat? ambtenaar dat ben ik niet, en dat wil ik ook niet zijn.

PIETER. Ben je dan geen poldermeester, en dat zijn tegenwoordig geen lui, die door de geërfden worden aangesteld, maar het zijn koninklijke poldermeesters, wat bleef je, wat zeg je? ja, 't is niet mis! Als zij het ontdekken, dat je in de *Arnhemse Courant* leest, dan zullen ze je nog weer afzetten, want het gaat nu zoo gemakkelijk niet meer: misschien raak je nog wel in 't cachot.

CORNELIS. Wel, laat ze mij afzetten, ik heb er nu toch niets geene liefhebberij meer voor, het is nu toch een beroerd gedoei, een verwarde boel, daar men niet weet waaraan men zich moet houden.

CORNELIUS. Dat zeg ik nog niet, ik heb er nog een mooi voordeeltje van gehad; ik heb tien karren mest op den dijk gebragt, en de plagt van den polder nooit meer dan tien starvers voor de kar te krijgen, doch nu moesten zij mij een gulden geven; het gaat nu van den grooten hoop af, het moet toch op, en ieder moet er nu maar zoveel van zien te plukken als hij kan.

HERBRIK. Ja, dat het duurder is geworden, daar weten wij van te spreken; voordezen betaalden wij met onze drie poldertjes maar twee en veertig guldens aan den maanmeester; de poldermeesters kregen niets; en nu hebben wij drie poldermeesters gekregen met een secretaris (zijnde de klerk van den burgemeester) en een ontvanger, welke ons te zamen zoo wat twee honderd en twintig gulden zullen kosten, als f 100 voor den secretaris, f 90 voor de poldermeesters en de rest voor den ontvanger.

PIETER. Wel dat is niets te veel; het zijn nu 'lands ambtenaren, en die moeten immers betaald worden; zij waren wel gek als zij het nu voor niets deden; alles zal nu ook beter gaan, wij hebben nu knappe lui aan het roer gekregen.

CORNELIUS. Ja, dat is waar, onze nieuwe heemraad ten minste is een knap jong mensch, die wel aannemen zal, doch hij had er van den winter nog niet veel beul van, ten minste hij dacht, dat de tuinen van

goedkeuring alleen genoeg waren om het water geheel te keeren, zonder dat er iets doorliep, daarom recommandeerde hij ons, dat wij ze maar goed digt in een moesten maken, opdat er het water niet door kon siepelen. Een der arbeiders antwoordde, dat dit niet mogelijk was, of men moest de reten met stopverw toe smeren en toen scheen hij er iets van te vallen, ten minste hij zweeg, zoodat ik wel geloof, dat hij het leeren zal.

GERRIT. Ja, maar jellui moet op alle bagatellen niet letten, maar liever die menschen te regt helpen, het geval ligt er nu toe, en het is alles nog zoo nieuw en vreemd, en als wij nu tegen gaan werken, dan loopt het nog al meer tot onze schade nit.

COENRAAD. Gij hebt goed praten, gij zijt hoofd-ingeland geworden.

GERRIT. Ja daar heb ik wat aan, ik ben nog niet eens vrij van de wacht; onze heemraad begrijpt, dat het reglement mij wel vrijstelt, maar niet mijne knechts of paarden; nu heb ik mij dit laten welgevalen, het gebeurt alle winters niet, dat er wachten noodig zijn, en ik wil liever goede waken en werken; als er toch gevaar is, dan moet ieder aan den slag.

COENRAAD. Ik geloof vast, dat gij ook heemraad denkt te worden. Neen man, dat is mis, dan moest gij een groot heer zijn; nood-heemraad, dat kan gaan, daar zijn de boeren goed genoeg toe.

WILLEM. Hebt gij het al gehoord COENRAAD, dat in de vorige week onze vorige maanmester zich den hals heeft afgesneden: men zegt, dat hij dan het malen is geraakt, omdat zij hem zijnen post hebben afgenomen.

COENRAAD. Is de kerk gek om zich daarom den hals af te snijden; hoeveel zal het toch niet ongehoord zijn.

WILLEM. Het is niet alleen de man maar ook niet veel, en dat is een klein sommetje meer, dan eene groote som voor iemand, die veel heeft. Hij is intusschen dood en waarschijnlijk is er de afzetting oorzaak van; dit blijft al weer voor rekening van diegenen, die hem zijnen post ontnomen hebben.

BART. Bij ons gaat het komiek; onlangs vergaderden onze twee poldermeesters voor het eerst, om te overleggen wanneer zij de geërfdten zouden oproepen om de traktementen te bepalen, en ik was natuurlijk als secretaris er ook bij tegenwoordig, doch al dadelijk lagen zij overhoop. Zij wilden beide president zijn, omdat dit iets meer traktement en meer eer geeft; de een grondde zijn regt op de vele jaren, die hij in het polderbestuur had gezeten en de andere omdat hij nu eerst was aangesteld, in plaats van iemand, die men had afgezet, en meende dus door de staten als laudiger te worden beschouwd; dit liep zoo hoog, dat ik vreesde, dat ze elkaander bij de ooren zouden gekregen hebben, en zij scheidden zonder dat er iets bepaald werd: — hoe het nu verder moet gaan dit zal de tijd moeten leeren.

Ik geloof, dat het beter ware geweest om overal drie of vijf poldermeesters aan te stellen, want eene vergadering van twee personen is geene vergadering, zoodat men mij zou kunnen noemen een secretaris en geen secretaris van eene vergadering en geene vergadering.

Den 23 April 1838. Waterhoogte te Arnhem. Gevallen 0 D. Den 23 April 1838. Waterhoogte te Arnhem. Gevallen 0 D.

Waterhoogte voor Keulen. 20 April, 9 voet, 6 duim. 21 April, 9 voet, 7 duim.

Advertentiën.

Ondertrouwd: J. KNEL, en H. A. E. CHEVALIER. Heden, bij WACHINGEN, den 23sten April 1838. Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene ook als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Heden, verlate zeer voorspoedig van een' zoon de Hoog Welgeboren Vrouwe F. H. DE MOL geb. VAN BROECK-HUIJSEN. Harderwijk, den 20sten April 1838.

Op den 16den April 1838 is, binnen ARNHEM, overleden de Welgeborene Vrouwe Douairière A. W. C. KEIJSER, geboren M. A. VAN COLLEN.

Ons geliefd jongst zoontje werd ons heden tot onze bittere droefheid door den dood ontruk.

Den 23 April 1838. S. I. JACOB.

Den 23 April 1838. De Directie der Nederlandsche Maatschappij van Verzekering, gevestigd te Tiel, advertent.

De Directie der Nederlandsche Maatschappij van Verzekering, gevestigd te Tiel, advertent. Dat de gewone ALGEMEENE VERGADERING VAN DEELHEBBERS gehouden zal worden op Zaterdag den 28sten April 1838, des voormiddags ten 12 ure, in het lokaal der Stoom Societät binnen genoemde Stad.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

Wij Ondergeteekenden, Commissarissen der Onderlinge Brandwaarborg-Maatschappij, onder Directie van de Heeren DE JONG en COMP., gevestigd binnen Amsterdam, hebben het genoegen aan alle daarbij Belanghebbenden te berichten: dat Heden aan ons, in tegenwoordigheid van eenige Correspondenten en Deelgenooten, door genoemde Heeren is gedaan: REKENING en VERANTWOORDING hunner gehoudene Administratie, over het jaar 1837, en daarbij tevens overgelegd, een afszins naauwkeurig Overzicht van den gunstigen staat en steeds toenemenden bloei dezer Maatschappij; al hetwelk weder in de meest mogelijke orde en juistheid bevonden zijnde, met onze volkomene goedkeuring is bekrachtigd geworden, en daarbij ons op nieuw gebleken, dat deze inrigting, het algemeen vertrouwen, hetwelk dezelve sedert zoo vele jaren in steeds klimmende mate genieten mag; ten gevolge waardig is.

Amsterdam, 20 April 1838. Mr. M. G. VAN HALL, Mr. P. J. VAN NAAMEM VAN SCHERPENZEEL. Commissarissen binnen Amsterdam. W. H. J. Baron VAN WESTRE-NEEN VAN TIELLANDT, Jonkh. Mr. H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK. Commissarissen buiten Amsterdam. Zijnde de Hoogwelgeb. Heer Jonkhr. H. W. Baron VAN TIELLANDT VAN WAARDE, door ongesteldheid verhinderd, is gadering bij te velen.

Verkoop, op Woensdag den vijf en twintigsten April 1838, des namiddags ten één ure, in de Walstraat te Arnhem, van eene aanzienlijke partij PLAN- KEN, ACHTERDEELEN, RIBHOUT, SCHALEN, KARASSEN enz.; alsmede van een FRANSCHEN WAGEN, eene FOURGON en eene KAR, en wat verder te voorschijn zal worden gebracht.

TE KOOP, een schoon, vlug en zeer mak PAARD, oud 7 jaren, benevens een smaakvol KARRETJE, met glazen ramen en met veeren, met TUIG en TOEBEHOREN. Te bevragen bij den Meester Zadelmaker H. RAYE MAKKER, te Nijmegen.

Te Koop: Een net gemaakt BOERENWAGENTJE. — Te bevragen bij H. W. VAN RHEEDEN, Mr. Wagenmaker te Arnhem.

Bij de Wed. H. VAN HALDEREN, op de Beek, is te bekomen: De kruik Dubbelde à Lambik à 30 Cent de Ned. Kan rijkelijk. Bruine zuivere Honing, het 1/2 Ned. Pond à 20 Ct. Groene Zwitsersche Kaas, » » » » » 35 Ct. CITROENEN, CINTS, APPELEN, EN JOVISCH, OSSETONGEN, SACHTJSEN, HAMMEN, enz., tegen billijke prijzen. Arnhem, den 24sten April 1838.

Groot Magazijn van Forte-Piano's, Guitaren, enz., te Amsterdam, Koningsplein N°. 15.

Mijne groote voorjaars-bezendingen van alle soorten van FORTÉ-PIANO'S ontvangen hebbende, zoo heb ik de eer bekend te maken, dat mijn Magazijn nu ruim gesorteerd is van de uitmuntendste INSTRUMENTEN uit de gerenommeerdste buitenlandse fabrieken. Onder deze Instrumenten munten vooral uit, door krachtigen en gelijkmatigen toon en eene regelmatige speelwijze, die, welke door den Koninklijk-Saksischen Hof-Fabrikant ROSCHKAMM in Dresden gemaakt zijn, en aan welke door kenners zeker boven de Engelsche de voorkeur gegeven wordt, en die daarbij veel minder in prijs zijn. Verder Engelsche FORTÉ-PIANO'S met en zonder metaalplaat, geotroijeerde Weener Patent CONCERT-STAARTSTUKKEN, naar de nieuwste uitvinding met hamerslag van boven, enz. ook neem ik oude afgespeelde Forte-Piano's in ruiling.

J. L. BULL.

DE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ. Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem en Keulen, Voor de Maand April 1838. Van Rotterdam naar Arnhem, den 24 en 29, des morgens ten 7 ure. Van Arnhem naar Keulen, den 25 en 30, des morgens ten 6 ure. Van Keulen naar Arnhem, den 27, des morgens ten 7 ure. Van Arnhem naar Rotterdam, den 28, des morgens ten 9 ure.